

พระธรรมดาเนียล - ตอนที่หนึ่งร้อยสี่สิบห้า

การตีความคำพยากรณ์ในพระคัมภีร์และเหตุการณ์ปัจจุบัน:
มุมมองว่าด้วยการเมืองสมัยใหม่และสัญลักษณ์ทางศาสนา

Jeff Pippenger
2024-03-19

ศาสนาแห่งลัทธิหรือกนิม (โซโดม) และการเมืองแห่งลัทธิคอมมิวนิสต์ (อียิปต์) ได้ลุกขึ้นเมื่อประธานาธิบดีผู้มั่งคั่งที่สุดประกาศเจตนาที่จะลงสมัครรับเลือกตั้งเป็นประธานาธิบดีในปี 2015 และภายหลังจากที่เขาได้ให้คำพยาทานทางการเมืองของเขา เขาก็ถูกสังหารในปี 2020 ส่วนสันตะปาปานั้นถูกสังหารในเชิงพยากรณ์ในปี 1798 ภายหลังจากที่ท่านได้ให้คำพยาทานอันเป็นซาตานของท่านเป็นเวลาสามวันครึ่งเชิงพยากรณ์ กระนั้นพระวณะพยากรณ์ของพระเจ้าทรงระบุว่าสันตะปาปามีชัยในสงครามของท่านกับพญานาค

บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย จงตั้งหน้าต่อด้านฟาโรห์กษัตริย์แห่งอียิปต์ และจงพยากรณ์กล่าวโทษท่าน และกล่าวโทษอียิปต์ทั้งสิ้น จงกล่าวว่า องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสตั้งนี้ว่า ดูก่อน เราต่อสู้เจ้าอยู่ ฟาโรห์กษัตริย์แห่งอียิปต์ เจ้ามั่งกรใหญ่ผู้หมอบอยู่ท่ามกลางสำน้ำทั้งหลายของตน ผู้ซึ่งกล่าวว่า แม่น้ำของข้าเป็นของข้าเอง และข้าได้สร้างมันขึ้นเพื่อตัวข้าเอง เอเสเคียล 29:2, 3

อียิปต์คือพญานาคใหญ่ และอเทวนิยมของฟาโรห์เป็นแบบอย่างล่งหน้าของอเทวนิยมแห่งการปฏิวัติฝรั่งเศส และของลัทธิโลกาภิวัตน์ในศตวรรษที่ยี่สิบเอ็ด

ลัทธิโลกาภิวัตน์นั้นภายในขอบเขตของสัตว์ร้ายจากแผ่นดินแห่งศตวรรษที่ยี่สิบเอ็ด

ถูกแทนโดยพรรคเดโมแครต เอเสเคียลระบุว่าพระเจ้าทรงต่อต้านอียิปต์ และต่อมาในบทนั้น

เอเสเคียลระบุว่าพระเจ้าจะทรงมอบอียิปต์ให้แก่กษัตริย์ฝ่ายเหนือ

ซึ่งในข้อความตอนนั้นถูกระบุว่าเป็นเนบูคัดเนสซาร์

และผู้ซึ่งเป็นตัวแทนของกษัตริย์ฝ่ายเหนือที่ยมเทียลแห่งยุคสุดท้าย กษัตริย์ฝ่ายเหนือที่ยมเทียลคือสันตะปาปา

และพระเจ้าทรงระบุผ่านทางเอเสเคียลว่า พระองค์จะทรงมอบอียิปต์ให้แก่กษัตริย์ฝ่ายเหนือเพื่อตอบแทนการปรนนิบัติรับใช้ที่เนบูคัดเนสซาร์ได้กระทำไว้ในฐานะไม่เรียวกแห่งการตีสอนของพระองค์

พระองค์ทรงระบุว่าพระองค์จะทรงมอบอียิปต์ให้แก่สันตะปาปาในช่วงเวลาที่ฝนปลายฤดูมาถึง

และต่อมาในปีที่ยี่สิบเจ็ด ในเดือนที่หนึ่ง ในวันต้นเดือน พระวณะของพระยาห์เวห์มายังข้าพเจ้า ตรัสว่า บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย

เนบูคัดเนสซาร์กษัตริย์แห่งบาบิโลนได้ให้กองทัพของเขาปฏิบัติราชการหนักในการต่อสู้กับเมืองไทระ ศิระหะทุกศิระหะล้าน และป่าทุกป่าลือก

แต่เขาและกองทัพของเขาหาได้รับค่าจ้างจากเมืองไทระสำหรับงานที่เขาได้กระทำต่อสู้กับเมืองนั้นไม่ เพราะฉะนั้น พระยาห์เวห์องค์เจ้านายตรัสตั้งนี้ว่า ดูก่อน

เราจะยกแผ่นดินอียิปต์ให้แก่เนบูคัดเนสซาร์กษัตริย์แห่งบาบิโลน และเขาจะริบเอาฝูงชนของนาง และปล้นเอาทรัพย์ของนาง และชิงเอาเหยื่อของนาง และสิ่งนั้นจะเป็นค่าจ้างแก่กองทัพของเขา

เราได้ยกแผ่นดินอียิปต์ให้แก่เขาเป็นค่าตอบแทนสำหรับแรงงานที่เขาได้ปฏิบัติ

เพราะว่าเขาทั้งหลายได้กระทำเพื่อเรา พระยาห์เวห์องค์เจ้านายตรัสตั้งนี้

ในวันนั้นเราจะให้เขาแห่งพงศัพันธุ์อิสราเอลแตกหน่อออกมา

และเราจะให้เจ้ามีปากที่เปิดออกท่ามกลางพวกเขา แล้วเขาทั้งหลายจะรู้ว่าเราคือพระยาห์เวห์ เอเสเคียล 29:17-21.

“วัน” ที่พระเจ้าทรงให้ “เขาแห่งวงศัวานอิสราเอลออกขึ้น” คือวันที่ 11 กันยายน ค.ศ. 2001 เมื่อฝนชุกปลายฤดูเริ่มโปรยลงมา ในเวลานั้นองค์พระผู้เป็นเจ้าทรงตั้งยามเฝ้าขึ้นมา โดยตรัสว่า “จงฟังเสียงแตร” แห่งวิบัติประการที่สาม เพราะพระองค์ทรงระบุว่าพระเจ้าจะ “ประทานคราอ้าปากแก่เจ้าในท่ามกลางพวกเขา” คำว่า “ท่ามกลาง” บ่งชี้ถึงช่วงระยะเวลาระหว่างการโปรยลงมาของฝนชุกปลายฤดูซึ่งเริ่มขึ้นเมื่อวันที่ 11 กันยายน ค.ศ. 2001 และสิ้นสุดลง ณ กฎหมายวินอาทิตย์ เมื่อพระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงถูกเปล่งมาอย่างไร้ขีดจำกัด ในท่ามกลางของหลักหมายทั้งสองนั้น พยานสองคน หรือเขาสองเขา จะให้คำพยานของตน จนกว่าทั้งสองจะถูกสังหารเสียบนถนนในปี 2020.

ก่อนที่พวกเขาจะถูกสังหาร พวกเขาได้กล่าวคำพยานของตน และหลังจากที่พวกเขาถูกสังหารแล้ว พวกเขาก็กลับมีชีวิตขึ้นเป็นองค์ที่แปด คือซึ่งมาจากเจ็ดองค์นั้น พวกเขาถูกสังหารโดยอำนาจแห่งพญานาค คืออเทวนิยม (Egypt) และความลามกผิดศีลธรรม (Sodom)

สำหรับการปรนนิบัติรับใช้ที่พวกเขาได้กระทำถวายแด่พระเจ้า พระองค์ทรงสัญญาว่าจะประทานครา Egypt ให้แก่พวกเขาเป็นบำเหน็จรางวัล

เมื่อกษัตริย์ฝ่ายเหนือเข้ายึดครองแผ่นดินอันรุ่งโรจน์แห่งสหรัฐอเมริกาในชื่อที่สี่สิบเอ็ดของดาเนียลบทที่สิบเอ็ด แล้วเขาก็เข้ายึด Egypt ด้วย

เพราะนี่คือคำตอบแทนของเขาสำหรับการรับใช้ซึ่งได้กระทำในพระญาณสอดส่องแห่งพระเจ้า

ไอ้ฮัสซีเรีย เจ้าเป็นไม้เรียวแห่งความกริ้วของเรา และไม่เท่าในมือของเขาทั้งหลายก็คือความพิโรธของเรา เราจะส่งเขาไปต่อสู้กับประชาชาติที่อธรรม

และเราจะมอบบัญชาแก่เขาให้ต่อสู้กับชนชาติผู้เป็นเป้าความพิโรธของเรา

เพื่อรับของปล้นและชิงเอาเหยื่อไป และเหยียบย่ำพวกเขาให้เป็นดังโคลนตามถนน อิสยาห์ 10:5, 6

ฮัสซีเรียคือกษัตริย์ฝ่ายเหนือ ผู้ซึ่งเป็นตัวแทนของสันตะปาปา กษัตริย์ฝ่ายเหนือเทียมเท็จในยุคสุดท้าย ฮัสซีเรียและบาบิโลนถูกใช้เพื่อนำการพิพากษามาสูอิสราเอล ทั้งอาณาจักรฝ่ายเหนือและฝ่ายใต้ เนื่องด้วยการกบฏอย่างต่อเนื่องของพวกเขา

“ดังนั้นอิสราเอลจึงถูกกวาดต้อนไปยังฮัสซีเรีย ออกจากแผ่นดินของตนเอง’

’เพราะเขาทั้งหลายมิได้เชื่อฟังพระสุรเสียงของพระยาห์เวห์พระเจ้าของตน

แต่ได้ละเมิดพันธสัญญาของพระองค์ และทุกสิ่งซึ่งโมเสสผู้รับใช้ของพระยาห์เวห์ได้บัญชาไว้’ 2 พงศกษัตริย์ 17:7, 11, 14–16, 20, 23; 18:12.”

“ในการพิพากษาอันน่าสะพรึงกลัวที่ทรงนำมาสู่สิบเผ่านั้น

องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงมีพระประสงค์อันเปี่ยมด้วยพระปัญญาและพระเมตตา

สิ่งที่พระองค์ไม่อาจทรงกระทำผ่านพวกเขาได้อีกต่อไปในแผ่นดินของบรรพบุรุษของเขา

พระองค์จะทรงแสวงหาที่จะให้สำเร็จโดยการกระจายพวกเขาไปท่ามกลางชนต่างชาติ แผนการของพระองค์

เพื่อความรอดของทุกคนที่เลือกจะรับเอาการอภัยโทษผ่านทางพระผู้ช่วยให้รอดของมนุษยชาติ

ยังจะต้องสำเร็จให้จงได้ และในการทุกซีกทุกที่ที่ทรงนำมาสู่อิสราเอลนั้น พระองค์กำลังทรงจัดเตรียมหนทาง

เพื่อให้พระสิริของพระองค์ได้รับการสำแดงแก่บรรดาประชาชาติแห่งแผ่นดินโลก

มิใช่ทุกคนที่ถูกกวาดต้อนไปเป็นเชลยจะเป็นผู้ไม่กลับใจ ในหมู่พวกเขามีบางคนที่ยังคงสัตย์ซื่อต่อพระเจ้า

และมีคนอื่น ๆ ที่ได้ถ่อมตนลงต่อพระพักตร์พระองค์ โดยผ่านคนเหล่านี้

’บุตรทั้งหลายของพระเจ้าผู้ทรงพระชนม์อยู่’ (โฮเซยา 1:10)

พระองค์จะทรงนำคนเป็นอันมากในอาณาจักรฮัสซีเรียให้มารู้จักพระลักษณะนิสัยแห่งพระองค์

และพระคุณอันเกือกุลแห่งพระราชบัญญัติของพระองค์” ผู้เผยพระวจนะและกษัตริย์, 292.

องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงใช้กษัตริย์ฝ่ายเหนือเป็นเครื่องมือแห่งการพิพากษาของพระองค์ และหลักการในพระคัมภีร์ที่พระองค์ทรงดำเนินต่อกษัตริย์ฝ่ายเหนือเหล่านั้นก็คือ พวกเขาจำต้องได้รับคำตอบแทนสำหรับการรับใช้ที่ได้กระทำไว้

และจงพักอยู่ในเรือนนั้น กินและดื่มสิ่งที่เขาจัดให้ เพราะคนงานสมควรได้รับค่าจ้างของตน อย่าเหียวจากเรือนนี้ไปเรือนนั้น ลูคา 10:7

องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงใช้สันตะปาปาในการลงโทษสหรัฐอเมริกา เมื่อพวกเขาทำให้ภัยแห่งเวลาทดลองของตนเต็มบริบูรณ์ ณ กฎหมายวันอาทิตย์ที่กำลังจะมาถึงในไม่ช้า และคำตอบแทนที่พระองค์ประทานคือ พระองค์ทรงมอบอียิปต์ให้แก่สันตะปาปาเป็นคำตอบแทนสำหรับการรับใช้ที่ได้กระทำแล้ว พระวจนะเชิงพยากรณ์ของพระเจ้าระบุไว้อย่างชัดเจนว่า อียิปต์ถูกมอบให้แก่สันตะปาปา และข้อสี่สิบสองกับสี่สิบสามแห่งดาเนียลบทที่สิบเอ็ดก็ยืนยันข้อเท็จจริงนี้ คำตอบแทนของสันตะปาปาสำหรับการรับใช้ที่ได้กระทำแล้วคือ เขากลายเป็นศิระซึ่งกษัตริย์ทั้งสิบยกขึ้น และเป็นผู้ปกครองเหนือรูปสัตว์ร้ายทั่วโลก

หรั่มปมีชัยเหนืออำนาจของพญานาค เพราะเขาคือศิระที่แปดซึ่งเป็นมาจากหังเจ็ด ในช่วงเวลาของรูปจำลองของสัตว์ร้ายในสหรัฐอเมริกา การล่มสลายของพรรคเดโมแครต ซึ่งเป็นอำนาจของพญานาคที่ได้สังหารหรั่มปในปี 2020 บัดนี้กำลังเกิดขึ้น พระวจนะของพระเจ้าไม่เคยล้มเหลว “ฟางเส้นสุดท้ายที่หักหลังอูฐ” ของพรรคเดโมแครตคือผู้พยากรณ์เท็จแห่งอิสลาม การโจมตีเมื่อวันที่ 7 ตุลาคม 2023 ได้ก่อให้เกิดรอยร้าวขึ้นภายในฐานการสนับสนุนของพรรค ซึ่งย่อมเป็นผลได้เพียงจากบทบาทของอิสลามที่ทำให้บรรดาประชาชาติเดือดดาลและทุกข์ระทม สิ่งนี้จะมาพร้อมกับการโจมตีเพิ่มเติม อันจะก่อให้เกิดความแตกแยกมากยิ่งขึ้น ขณะเดียวกันก็จะทำให้พลเมืองชนชั้นหนึ่งของสัตว์ร้ายแห่งแผ่นดินโลกเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน คือผู้ที่ตระหนักถึงความโง่เขลาของกระแสการอพยพเข้าเมืองอย่างผิดกฎหมายที่ได้ถูกปลดปล่อยโดยกองกำลังของพญานาค หังยังจะก่อให้เกิดวิกฤตเศรษฐกิจด้วย แม้ว่าวิกฤตนั้นได้มาถึงแล้วก็ตาม

“แล้วผู้ล่อลวงผู้ยิ่งใหญ่ในนั้นจะชักจูงมนุษย์ให้เชื่อว่าบรรดาผู้ที่รับใช้พระเจ้าคือผู้ที่เป็เหตุแห่งความชั่วร้ายเหล่านี้ ชนชั้นที่ได้ยิวพระพิโรธของสวรรค์จะกล่าวโทษความทุกข์ยากทั้งปวงของตนแก่ผู้ซึ่งการเชื่อฟังพระบัญญัติของพระเจ้าเป็นคำตำหนิอันต่อเนืองแก่ผู้ละเมิด จะมีการประกาศว่ามนุษย์กำลังกระทำผิดต่อพระเจ้าโดยการละเมิดสะบาโตวันอาทิตย์ ว่าบาปนี้ได้นำมาซึ่งหายนะต่าง ๆ ซึ่งจะไม่มีผู้ใดจะกล้าที่จะมีการบังคับให้ถือรักษาวันอาทิตย์อย่างเคร่งครัด และว่าบรรดาผู้ที่เสนอชื่อเรียกร่องของพระบัญญัติข้อที่สี่ อันเป็นการทำลายความเคารพต่อวันอาทิตย์นั้น เป็นผู้ก่อความเดือดร้อนแก่ประชาชน ชัดขวางการที่พวกเขาจะได้รับการคืนดีกับความโปรดปรานของพระเจ้าและความเจริญรุ่งเรืองฝ่ายโลกอีกครั้ง ดังนี้ คำกล่าวหาที่ครั้งโบราณ ได้ยกขึ้นต่อต้านผู้รับใช้ของพระเจ้าจะถูกกล่าวซ้ำอีก และบนมูลเหตุที่ตั้งไว้อย่างมั่นคงพอ ๆ กันว่า ‘และอยู่มาว่า เมื่ออาหับเห็นเอลียาห์ อาหับกล่าวแก่เขาว่า เจ้าคือผู้ที่ก่อความเดือดร้อนแก่อิสราเอลหรือ? และท่านตอบว่า ข้าพเจ้าไม่ได้ก่อความเดือดร้อนแก่อิสราเอล แต่ท่านและราชวงศ์ของบิดาท่านต่างหาก เพราะท่านทั้งหลายได้ละทิ้งพระบัญญัติของพระยาห์เวห์ และท่านได้ติดตามพระบาอัล’ 1 พงศกษัตริย์ 18:17, 18 เมื่อความโกรธของประชาชนถูกปลุกเร้าขึ้นด้วยคำกล่าวหาอันเป็นเท็จ พวกเขาจะดำเนินวิถีที่อหุดของพระเจ้าในลักษณะที่คล้ายคลึงอย่างยิ่งกับที่อิสราเอลผู้ละทิ้งความเชื่อได้กระทำต่อเอลียาห์”

ปลายทางแห่งความขัดแย้ง, 590

ผู้ถือรักษาวันสะบาโตกำลังจะถูกระบุว่าเป็นสาเหตุที่ทำให้
“ความโปรดปรานจากสวรรค์และความรุ่งเรืองฝ่ายโลก” ถูกถอนออกไป
ในการพรรณนาถึงช่วงเวลาซึ่งอยู่เบื้องหน้าเราเพียงเล็กน้อยนั้น นางได้อ้างถึงเอลิยาห์
และปฏิสัมพันธ์ของท่านกับอาหับ การกล่าวโทษซึ่งกันและกันของทั้งสองได้เกิดขึ้นต่อหน้าภูเขาคารเมล
ความรุ่งเรืองฝ่ายโลกและความโปรดปรานจากสวรรค์ถูกถอนออกไปโดยคำพิพากษาที่ทวีความรุนแรงขึ้น
ก่อนกฎหมายวันอาทิตย์ซึ่งกำลังจะมาถึงในไม่ช้า ข้อความที่เพิงอ้างนั้นกล่าวถึงลำดับเหตุการณ์ชุดหนึ่งซึ่งเกิด
ขึ้นในช่วงเวลาแห่งการทดสอบของกฎหมายวันอาทิตย์ แต่มีช่วงเวลาแห่งการทดสอบอยู่สองช่วง
การทดสอบเรื่องรูปสัตว์ร้ายนั้น ซึ่งเกิดขึ้นภายในขอบเขตของสหรัฐอเมริกา ต่อจากนั้นจะเกิดซ้ำขึ้นทั่วทั้งโลก
เหตุการณ์ทั้งปวงที่พรรณนาไว้ในข้อความนั้นพบความสำเร็จตามคำพยากรณ์ในประวัติศาสตร์ที่นำไปสู่กฎหมาย
วันอาทิตย์ซึ่งกำลังจะมาถึงในไม่ช้า
และในประวัติศาสตร์แห่งวิกฤตกฎหมายวันอาทิตย์ของโลกซึ่งติดตามมาภายหลังนั้น

ย่อหน้าแรกของ Testimonies เล่ม 9 ซึ่งเริ่มต้นที่หน้า 11 อันเป็นการระบุถึง NINE-ELEVEN กล่าวว่า
“เรากำลังดำเนินชีวิตอยู่ในเวลาแห่งวาระสุดท้าย
หมายสำคัญแห่งยุคสมัยซึ่งกำลังสำเร็จอย่างรวดเร็วนั้นประกาศว่าการเสด็จมาของพระคริสต์อยู่ใกล้เพียงเอ็ดม
วันเวลาในซึ่งเราดำเนินชีวิตอยู่นั้นเป็นวันอันเคร่งขรึมและสำคัญ พระวิญญาณของพระเจ้ากำลังคอย ๆ
แต่แน่นอนถูกถอนออกไปจากโลก

ภัยพิบัติและการพิพากษาก็กำลังตกลงมาแล้วเหนือผู้ที่ดูหมิ่นพระคุณของพระเจ้า
ความหายนะทั้งทางบกและทางทะเล สภาพสังคมที่ไร้เสถียรภาพ สัญญาณเตือนแห่งสงคราม
ล้วนเป็นลางบอกเหตุ สิ่งเหล่านี้พยากรณ์ถึงเหตุการณ์ที่กำลังใกล้เข้ามาซึ่งมีความสำคัญยิ่งใหญ่มากที่สุด”
เมื่อเรื่องราวดำเนินต่อไป เราพบที่หน้า 14 ว่า “มีไม่มากนัก แม้ในท่ามกลางนักการศึกษาและรัฐบุรุษ
ที่เข้าใจถึงสาเหตุซึ่งเป็นรากฐานของสภาพปัจจุบันของสังคม
บรรดาผู้ที่กุมบังเหียนแห่งการปกครองไม่สามารถแก้ปัญหาความเสื่อมทรามทางศีลธรรม ความยากจน
ความอนาถา และอาชญากรรมที่เพิ่มมากขึ้นได้
พวกเขากำลังดิ้นรนอย่างไร้ผลที่จะทำให้การดำเนินธุรกิจตั้งอยู่บนรากฐานที่มั่นคงยิ่งขึ้น
หากมนุษย์ทั้งหลายจะเอาใจใส่ต่อคำสอนแห่งพระวจนะของพระเจ้ามากขึ้น
พวกเขาก็จะพบคำตอบของปัญหาที่ทำให้ตนงุนงงสนเท่ห์”

“พระคัมภีร์พรรณนาถึงสภาพของโลกในช่วงก่อนการเสด็จมาครั้งที่สองของพระคริสต์ไม่นาน
เกี่ยวกับบรรดามนุษย์ผู้ซึ่งกำลังสังสมความมั่งคั่งมหาศาลด้วยการปล้นชิงและการขมเอาเปรียบ
มีคำเขียนไว้ว่า ‘เจ้าทั้งหลายได้สาสมทรัพย์ไว้สำหรับวันสุดท้าย ดูเถิด
คำจ้างของคนงานที่ได้เกี่ยวผลในนาของเจ้า ซึ่งเจ้าน้องโงกเก็บไว้เสีย กำลังร้องออกมา
และเสียงร้องของบรรดาคนที่ได้เกี่ยวผลนั้นก็ได้เข้าไปถึงพระกระรณขององค์พระผู้เป็นเจ้าจอมโยธาแล้ว
เจ้าทั้งหลายได้ดำเนินชีวิตอย่างสำราญบนแผ่นดินโลก และปล่อยให้ตามใจชอบ
เจ้าทั้งหลายได้บำรุงใจของตนไว้ดุจในวันฆาตกรรม เจ้าทั้งหลายได้กล่าวโทษและฆ่าคนชอบธรรม
และเขาก็มิได้ขัดขืนเจ้าเลย’ ยากอบ 5:3-6”

ในยุคสุดท้าย มนุษย์กำลัง “ดิ้นรนอย่างไร้ผลที่จะวางกิจการทางธุรกิจบนรากฐานที่มั่นคงยิ่งขึ้น”
พรรคเดโมแครต เครื่องจักรโฆษณาชวนเชื่อของพวกเขา และนายธนาคารโลกาภิวัตน์ กำลังดิ้นรนอย่างไร้ผล
และพวกเขากำลังโกหกเกี่ยวกับเสถียรภาพทางการเงินที่แท้จริงซึ่งพวกเขาอ้างว่ารัฐบาลไบเดนได้บรรลุไว้
สัญลักษณ์ประการหนึ่งของ “โลกก่อนหน้าการเสด็จมาครั้งที่สองของพระคริสต์” คือ
“มนุษย์ที่โดยการปล้นชิงและการบีบบังคับ” ได้ “สะสมความมั่งคั่งอันใหญ่หลวง”
ข้อพระคัมภีร์สามข้อที่อยู่ก่อนหน้าข้อจากพระธรรมยากอบซึ่งซิสเตอร์ไวท์ได้อ้างถึง คือ:

เอาเถิด พวกท่านที่มั่งมีเอ๋ย จงร้องไห้และคร่ำครวญเพราะความทุกข์ยากที่จะมาถึงท่าน
ทรัพย์สินสมบัติของท่านก็เน่าเสียไปแล้ว และเสื้อผ้าของท่านก็ถูกมอดกัดกิน
ทองและเงินของท่านก็ขึ้นสนิมแล้ว และสนิมนั้นจะเป็นพยานปรักปรำท่าน
และจะกัดกินเนื้อของท่านประหนึ่งไฟ ท่านได้สั่งสมทรัพย์สินสมบัติไว้สำหรับวาระสุดท้าย ยากอบ 5:1-8

ลักษณะเชิงพยากรณ์ประการหนึ่งของ “วาระสุดท้าย”

คือเมื่อมีคนที่เป็นที่รู้จักจากความมั่งคั่งอันน่าอัศจรรย์ของตน ซึ่งได้มาจากการฉ้อฉล
คนเหล่านั้นปรากฏอยู่ในข่าวทุกวัน เวลานั้นมาถึงแล้ว ในเวลานั้น
ความมั่งคั่งของนายธนาคารโลกและมหาเศรษฐีเหล่านั้นถูกพรณนาเป็นทองคำและเงิน ซึ่งกลับขึ้นสนิม
ทองคำและเงินไม่ขึ้นสนิม ฉะนั้น พระคัมภีร์จึงกำลังชี้ให้เห็นถึงบางสิ่งที่ไม่คาดคิดโดยสิ้นเชิงซึ่งจะบังเกิดขึ้นแก่
ความมั่งคั่งของคนมั่งมีในวาระสุดท้าย เพราะทองคำและเงินของพวกเขาจะขึ้นสนิม
लगบอกเหตุของการล่มสลายทางเศรษฐกิจนั้นได้เกิดขึ้นพร้อมกับการมาถึงของวิบัติประการที่สาม เมื่อวันที่
11 กันยายน 2001 อิสลามแห่งวิบัติประการที่สามคือ ลมตะวันออกเฉียงเหนือที่พัดพายุกรรณในพระคัมภีร์
และในวาระสุดท้าย ลมตะวันออกเฉียงเหนือที่ทำให้เศรษฐกิจอับปาง ดังที่มีภาพแทนไว้โดยเรือแห่งทารุณ

เพราะว่า ดูเถิด บรรดาภคินีได้พร้อมใจกันชุมนุมมาแล้ว เขาทั้งหลายได้ผ่านไปด้วยกัน เมื่อเขาเห็น
เขาก็พิศวงยิ่งนัก เขาทั้งหลายครั้นคร่ำและรีบหนีไป ความหวาดกลัวเข้าครอบงำเขาที่นั่น
และความเจ็บปวดดุจหญิงที่กำลังคลอดบุตร พระองค์ทรงทำลายเรือแห่งทารุณด้วยลมตะวันออกเฉียง สดุดี
48:4-7

บรรดาภคินี มหาเศรษฐี

และนายธนาคารฝ่ายโลกาภิวัตน์ต่างครั้นคร่ำด้วยความหวาดกลัวและความเจ็บปวด
เมื่อสายลมตะวันออกเฉียงเหนือพัดพายุกรรณแห่งความกริ้วที่ทวีขึ้นของบรรดาประชาชาติ
(ดุจหญิงที่กำลังเจ็บครรภ์คลอด) อันเกิดขึ้นจากอิสลามแห่งวิบัติประการที่สาม ทำให้เรือแห่งทารุณอับปาง
อิสลามกำลังจะทำลายเศรษฐกิจทั้งในระดับท้องถิ่นและระดับโลก
และก่อให้เกิดสภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจและการเมืองที่เข้ากับจุดแข็งของทรมปีได้อย่างสมบูรณ์
มิใช่ของพรรคเดโมแครตและฝ่ายโลกาภิวัตน์ เพราะอำนาจของพญานาคได้ถูกมอบแก่หัวที่แปด
ซึ่งเป็นหนึ่งในเจ็ดนั้น เพื่อตอบแทน “การรับใช้ที่ได้กระทำไว้”
พระเจ้าทรงใช้ทรมปีเพื่อปลุกปั่นทั่วทั้งอาณาจักรของชาวกรีก
เพราะบัดนี้พระเจ้ากำลังทรงนำให้เกิดพฤติกรรมซึ่งทั้งโลกจะต้องถูกแบ่งออกเป็นคนสองจำพวก.

ระบบเศรษฐกิจที่กำลังดำเนินอยู่ในปัจจุบันโดยพวกโลกาภิวัตน์นั้น

ได้ถูกนำมาใช้เป็นครั้งแรกในสมัยประธานาธิบดีวูดโรว์ วิลสัน สมาชิกพรรคเดโมแครต
ผู้ได้รับเลือกตั้งโดยให้คำมั่นว่าจะรักษาสหรัฐอเมริกาให้พ้นจากสงครามโลกครั้งที่หนึ่งที่กำลังจะอุบัติขึ้น
แต่ท้ายที่สุดกลับกลายเป็นประธานาธิบดีผู้กำกับดูแลประเทศในช่วงสงครามโลกครั้งที่หนึ่ง
วิลสันเป็นที่รู้จักมากที่สุดจากการผลักดันให้เกิดสันนิบาตชาติ ซึ่งเป็นบรรพบุรุษขององค์การสหประชาชาติ
ในสมัยประธานาธิบดีของเขา โครงสร้างทางการเงินของสหรัฐอเมริกาได้ถูกมอบไว้ในมือของพวกโลกาภิวัตน์
เมื่อวิลสันได้มอบทิศทางทางเศรษฐกิจของประเทศไว้ภายใต้การอุปถัมภ์ของระบบธนาคารกลางสหรัฐ
(Federal Reserve System) ในปี ค.ศ. 1913

ลักษณะเชิงพยากรณ์ของประธานาธิบดีในสมัยสงครามโลกครั้งที่หนึ่ง

คือคำมั่นสัญญาของเขาว่าจะไม่นำประเทศเข้าสู่สงคราม ซึ่งเป็นคำโกหก
เขาเป็นบุคคลสำคัญทางประวัติศาสตร์ผู้ผลักดันรัฐบาลโลกเดียวแห่งสันนิบาตชาติ
และเขาเป็นผู้กำกับดูแลการเงินของสหรัฐอเมริกาไปอยู่ในมือของนายธนาคารโลก
เขาครองอำนาจตั้งแต่ปี 1913 ถึง 1921 ในปี 1919 คนรุ่นที่สามของแอดเวนติสม์

ซึ่งเป็นสัญลักษณ์ของการประนีประนอมกับโลก ได้ดำเนินไปคู่ขนานกับการประนีประนอมของวิลสันกับโลก เพราะเขาทั้งสองนั้นวิ่งไปคู่ขนานกัน ในกรณีที่สามของแอดเวนติสม์ฝ่ายเลาดีเซีย พวกเขาได้ยอมมอบการควบคุมระบบการแพทย์และระบบการศึกษาของตนไว้ในมือของผู้ที่อยู่นอกอริปไตยฝ่ายจิตวิญญาณของตน ในเวลาเดียวกัน วิลสันได้ยอมมอบอริปไตยทางการเงินของสหรัฐอเมริกาแก่บรรดานายธนาคารโลกาภิวัตน์ และเขาได้พยายามอย่างไม่รู้จักเหน็ดเหนื่อย แต่ไม่สำเร็จ ที่จะยอมมอบอริปไตยทางการเงินของสหรัฐอเมริกาแก่บรรดาโลกาภิวัตน์

วิลสัน ในฐานะประธานาธิบดีในช่วงสงครามโลกครั้งที่หนึ่ง เป็นตัวแทนของลักษณะเชิงพยากรณ์ซึ่งบ่งชี้ถึงสงครามโลกครั้งที่สาม เขาเป็นตัวแทนของประวัติศาสตร์ช่วงหนึ่งที่ธนาคารกลางสหรัฐมีส่วนเกี่ยวข้องในการควบคุมเศรษฐกิจโลกไปในทิศทางที่เหมาะสมที่สุดต่อวาระของโลกาภิวัตน์ มิใช่ของอริปไตยของอเมริกา เขาเป็นตัวแทนของประธานาธิบดีผู้ซึ่งอยู่ในตำแหน่งเมื่อระเบียบโลกใหม่บรรลุป่าหายนะของตน ในที่สุดด้วยการกลายเป็นอาณาจักรที่เจ็ดแห่งคำพยากรณ์ในพระคัมภีร์ แม้ว่าจักรวรรดิของพวกเขาจะดำรงอยู่เพียงชั่วระยะสั้นก็ตาม

ข้อเท็จจริงนี้ได้รับการสถาปนาขึ้นบนพยานสองปาก เพราะความพยายามที่ล้มเหลวของวิลสันในการเข้าร่วมสันนิบาตชาติภายหลังจากสงครามโลกครั้งที่หนึ่ง เป็นแบบอย่างล่วงหน้าถึงการที่สหรัฐอเมริกาเข้าร่วมองค์การสหประชาชาติทันทีภายหลังจากสงครามโลกครั้งที่สอง บนพยานสองปากนี้ กฎหมายวันอาทิตย์ซึ่งจะมาถึงในไม่ช้า และซึ่งนำความพินาศแห่งชาติติดตามมาในเบื้องหลัง จะนำไปสู่การดำเนินให้เป็นจริงซึ่งองค์การสหประชาชาติ ในฐานะรัฐบาลโลกหนึ่งเดียวที่พวกเขาโลกาภิวัตน์ได้ผลักดันมาโดยตลอดนับตั้งแต่สมัยประธานาธิบดีวูดโรว์ วิลสัน

ลักษณะเชิงพยากรณ์เหล่านี้จำเป็นต้องปรากฏอยู่ในการดำรงตำแหน่งประธานาธิบดีของประธานาธิบดีดองคัลดีแปกและองค์สุดท้าย ผู้ซึ่งมาจากเจ็ดองค์นั้น วิลสันถูกสืบทอดโดยวอร์เรน ฮาร์ดิง สมาชิกพรรครีพับลิกัน ผู้ซึ่งเปิดเข้าสู่ยุคที่เรียกว่า "the roaring twenties" ซึ่งนำไปสู่วิกฤตการณ์ล่มสลายในปี 1929 ซึ่งนำไปสู่ภาวะเศรษฐกิจตกต่ำครั้งใหญ่ ซึ่งนำไปสู่สงครามโลกครั้งที่สอง

การดำรงตำแหน่งประธานาธิบดีสมัยแรกของทรมปีคือ "the roaring twenties" และไบเดนกำลังจะนำเข้าสู่ภาวะเศรษฐกิจตกต่ำครั้งใหญ่ที่สุดในประวัติศาสตร์ของสัตว์ร้ายแห่งแผ่นดินโลก ภาวะเศรษฐกิจตกต่ำนั้นมีแบบอย่างเชิงสัญลักษณ์อยู่ในวิกฤตการณ์ล่มสลายปี 1929 แต่รวมทั้งใน "panic of 1837" ในสมัยของเอลเลน ไวท์ด้วย

ภาวะเศรษฐกิจตกต่ำในสหรัฐอเมริกาในทศวรรษ 1830 โดยทั่วไปมักถูกเรียกว่า "ภาวะตื่นตระหนก ค.ศ. 1837" เป็นภาวะถดถอยทางเศรษฐกิจอย่างรุนแรงที่ดำเนินอยู่ตั้งแต่ปี ค.ศ. 1837 จนถึงกลางทศวรรษ 1840 ครอบคลุมช่วงเวลาส่วนใหญ่ของทศวรรษ 1830 ภาวะตื่นตระหนก ค.ศ. 1837 มีลักษณะเด่นคือวิกฤตการณ์ทางการเงิน การล้มละลายของธนาคาร การว่างงานอย่างกว้างขวาง และช่วงเวลาอันยึดเหี่ยวแห่งความยากลำบากทางเศรษฐกิจ

วิกฤตความตื่นตระหนกทางการเงิน ค.ศ. 1837 ถูกจัดชนวนโดย "ฟองสบู่แห่งการเก็งกำไร" เช่นเดียวกับการล่มสลายในปี ค.ศ. 1929 ในปี ค.ศ. 1837 เมื่อฟองสบู่แตกออก ก็ได้นำไปสู่การล้มละลายและความสูญเสียทางการเงินอย่างกว้างขวาง ธนาคารจำนวนหนึ่งล้มเหลวต่อเนื่องกันภายหลังจากฟองสบู่แห่งการเก็งกำไร ส่งผลให้ความเชื่อมั่นในระบบธนาคารเสื่อมถอยลง และก่อให้เกิดความตื่นตระหนกทางการเงินอย่างแพร่หลาย ภาวะเศรษฐกิจถดถอยทั่วโลก ซึ่งทวีความรุนแรงขึ้นจากการลดลงของการค้าระหว่างประเทศและการลดความต้องการสินค้าส่งออกของอเมริกา ได้ซ้ำเติมความทุกข์ยากทางเศรษฐกิจในสหรัฐอเมริกา

การพังทลายในปี 1929 ซึ่งเป็นจุดเริ่มต้นของภาวะเศรษฐกิจตกต่ำครั้งใหญ่ (Great Depression) นั้น มีฟองสบู่เก็งกำไรในตลาดหุ้นเกิดขึ้นมาก่อนหน้า ในช่วงทศวรรษ 1920 สหรัฐอเมริกาอยู่ในระยะเวลาแห่งความรุ่งเรืองทางเศรษฐกิจ ซึ่งเป็นที่รู้จักกันว่า Roaring Twenties โดยมีลักษณะเด่นคือการเติบโตอย่างรวดเร็วของภาคอุตสาหกรรม นวัตกรรมทางเทคโนโลยี และทัศนคติในแง่ดีที่แพร่หลาย ในช่วงเวลานี้ การเก็งกำไรในตลาดหุ้นพุ่งสูงขึ้นอย่างมาก โดยได้รับแรงหนุนจากสินเชื่อที่หาได้ง่าย การซื้อขายแบบมาร์จิ้น (การซื้อหุ้นด้วยเงินที่กู้ยืมมา) และการเข้าซื้อหุ้นเพื่อเก็งกำไรบนพื้นฐานของการคาดการณ์ว่าราคาจะเพิ่มขึ้นในอนาคต มากกว่าจะพิจารณาจากมูลค่าพื้นฐานที่แท้จริง ราคาหุ้นปรับตัวสูงขึ้นจนอยู่ในระดับที่ไม่อาจดำรงอยู่ได้ และสูงเกินกว่ามูลค่าที่แท้จริงของบริษัทที่หุ้นเหล่านั้นเป็นตัวแทนอย่างมาก

ตั้งแต่เดือนมีนาคม ค.ศ. 2000 ถึงเดือนตุลาคม ค.ศ. 2002 “ฟองสบู่ดอตคอม” ได้แตกสลาย เหตุการณ์วันที่ 11 กันยายน ค.ศ. 2001 ได้ฝังตัวอยู่ภายในภาวะเศรษฐกิจพังทลายนั้น ต่อมาในปี ค.ศ. 2008 ฟองสบู่ภาคที่อยู่อาศัยก็แตกสลายลง ซึ่งถูกเรียกว่า วิกฤตการเงินโลก หรือ ภาวะถดถอยครั้งใหญ่

ก่อนหน้ากฎหมายวันอาทิตย์ ความรุ่งเรืองฟลายโลกของพลเมืองแห่งสหรัฐอเมริกาถูกนำออกไป การนำความรุ่งเรืองฟลายโลกออกไปนั้นเกิดขึ้นในช่วงเวลาแห่งการประท้วงตราของหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พันคน หมุดหมายแรกของช่วงเวลาแห่งการประท้วงถูกฝังอยู่ในวิกฤตการณ์ทางเศรษฐกิจ วันที่ 11 กันยายน ค.ศ. 2001 คือการประท้วงอำนาจแก่ทศวรรคองค์ที่สาม และเมื่อทศวรรคองค์เดียวกันนั้นมาถึงในปี 1844 ประวัติศาสตร์นั้นก็ถูกฝังอยู่ในวิกฤตการณ์ทางเศรษฐกิจเช่นกัน ปี 1844 เป็นแบบอย่างล่วงหน้าของกฎหมายวันอาทิตย์ซึ่งใกล้จะมาถึง และวันที่ 11 กันยายน ค.ศ. 2001 คือจุดเริ่มต้นของช่วงเวลาแห่งการประท้วงตรา พระเยซูทรงใช้จุดเริ่มต้นของสิ่งหนึ่งเป็นภาพประกอบของจุดสิ้นสุดของสิ่งนั้นเสมอ วิกฤตการณ์ปี 1929 เกิดขึ้นก่อนและนำไปสู่สงครามโลกครั้งที่สอง

เราจะศึกษาต่อในบทความถัดไป

“ได้มีการละเลยอย่างเกียจคร้าน และความไม่เชื่ออันเป็นความผิดร้ายแรงท่ามกลางพวกเราในฐานะประชากร ซึ่งได้จุดริ้วเราไว้จากการทำงานที่พระเจ้าทรงมอบหมายให้เราทำ คือการให้ความสว่างของเราสองออกไปถึงชนชาติทั้งหลายอื่น มีความหวาดกลัวที่จะออกไปและยอมเสี่ยงในงานยิ่งใหญ่นี้ เพราะเกรงว่าการใช้ทรัพย์สินจะไม่ก่อให้เกิดผลตอบแทน จะเป็นอย่างไรถ้าใช้ทรัพย์สินไปแล้ว และเรายังไม่อาจเห็นได้ว่ามีจิตวิญญาณใดได้รับความรอดโดยสิ่งนั้น? จะเป็นอย่างไรถ้ามีความสูญเสียเปล่าในทรัพย์สินส่วนหนึ่งของเรา? การทำงานและทำต่อไปยอมดีกว่าไม่ทำอะไรเลย ท่านไม่รู้ว่าสิ่งนี้หรือสิ่งนั้นสิ่งใดจะเจริญขึ้น มนุษย์ยอมนำเงินไปลงทุนในสิทธิบัตรและประสบกับความสูญเสียอย่างหนัก และก็ถือว่าเป็นเรื่องธรรมดา แต่ในพระราชกิจและพระราชภารกิจของพระเจ้า มนุษย์กลับกลัวที่จะเสี่ยง สำหรับเขาแล้ว เงินที่ไม่นำผลตอบแทนมาให้โดยทันทีเมื่อได้นำไปลงทุนในงานช่วยจิตวิญญาณให้รอด ดูประหนึ่งเป็นความสูญเสียเปล่าโดยสิ้นเชิง ทรัพย์สินที่ในเวลาที่ถูกนำไปลงทุนในพระราชภารกิจของพระเจ้าอย่างตระหนี่ถี่เหนียว และที่ถูกกักเก็บไว้ด้วยความเห็นแก่ตัวนั้น อีกไม่นานก็จะถูกโยนทิ้งไปพร้อมกับรูปเคารพทั้งปวงให้แก่ตัวตนและค้ำคาว เงินจะเสื่อมค่าลงในไม่ช้าอย่างฉับพลันยิ่ง เมื่อความเป็นจริงแห่งเหตุการณ์นี้รันดร์เปิดประจักษ์แก่ประสาทสัมผัสของมนุษย์” The True Missionary, January 1, 1874.

